

UZVARAS CELŠ

Redakcija: Līvānos, Rīgas
Ielā 33. Tālruni: redaktoram
41, redakcijai 58. Numurs
maksā 10 kapelkas

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes orgāns

Nr. 34 (832)

Svētdien, 1956. g. 18. martā

7. gads

PSKP CENTRALAJĀ KOMITEJĀ UN PSRS MINISTRU PADOMĒ

PSKP Centrālā Komiteja un PSRS Ministru Padome izskatījušas
jautājumu par Lauksaimniecības arteļa statūtiem un kolchoz-
nieku iniciatīvas tālāku attīstību kolchoza ražošanas organizēšanā

nā un arteļa lietu pārvaldīšanā, kā arī jautājumu par kolchoz-
nieku avansēšanu ik mēnesī un darba papildmaksu kolcho-
zos un pieņemušas šajos jautājumos šādus lēmumus:

Par Lauksaimniecības arteļa statūtiem un kolchoznieku iniciatīvas tālāku attīstību kolchoza ražošanas organizēšanā un arteļa lietu pārvaldīšanā

Padomju Savienības Komunistiskās partijas Centrālā Komiteja un PSRS Ministru Padome sevišķu nozīmi piešķir kolchozu sabiedriskās saimniecības vispusīgai attīstībai un nostiprināšanai, visu lauksaimnieciskās ražošanas nozaru straujai kāpināšanai, balstoties uz darba ražīguma tālāku celšanu, aizvien lielāku valsts organizatorisko un tehnisko palīdzību kolchoziem un pašu kolchozu un kolchoznieku iniciatīvas attīstību kolektīvās saimniecības organizēšanā un vadīšanā, piemērojoties vietējiem apstākļiem.

Komunistiskās partijas un Padomju valdības vadībā mūsu zemē uz industrializācijas pamatiem izdarīta vienlaidu kolektivizācija. Uz laukiem radīta jauna, socialistiska iekārta, kas radikāli pārveidojusi desmitiem miljonu zemnieku ražošanas un sadzīves pamatus.

Sadrumstalotas un primitīvas zemnieku saimniecības vietā mūsu zemē radīta kolektīvalauksaimnieciskā lielražošana, kas atļauj plaši lietot jauno tehniku, izmantot visus progresīvās zinātnes sasniegumus un dot vairāk preču produkcijas. Kolchozu iekārta, radot jaunu socialistisku organizāciju un augstāku darba ražīgumu, pavērusi plašu ceļu uz turīgu dzīvi visiem padomju lauku darbaļaudīm. Organizējot kolektīvas saimniecības, Komunistiskā partija un Padomju valdība balstījies un balstās uz to, ka augstāko darba ražīgumu un jaunās sabiedriskās disciplīnas tālāku nostiprināšanu kolchozos var panākt vienīgi, pamatojoties uz kolchoznieku un kolchoznieču patiesu pašdarbību un aktīvu piedalīšanos arteļa saimniecības vadīšanā.

Liela nozīme kolchozu iekārtas nostiprināšanā bija tam, ka Otrais kolchoznieku kongress pieņēma Lauksaimniecības arteļa paraugstatutus, kuros tika vispārināta līdz tam laikam uzkrātā kolektīvās saimniekošanas pieredze. Kopš Statutu pieņemšanas pagājis vairāk nekā divdesmit gadu. Šai laikā kolchozu lauku dzīvē notikušas lielas pārmaiņas, uzkrāta jauna, bagāta daudznozaru sabiedriskās saimniecības celtniecības pieredze, pieaudzis kolchozu zemniecības politiskais apziņīgums, visas valsts interešu izpratne, vēl vairāk nostiprinājusies strādnieku šķiras un zemniecības savienība, kur vadošā loma ir strādnieku šķirai. Radīta jauna kolchozu ražošanas materiāli tehniskā bāze.

Pašlaik kolchozos gandrīz pilnīgi mechanizēti visi lauku darbi, palielinās darbu mechanizācija lopkopībā un citās kolchozu ražošanas nozarēs. Paplašinājusies un nostiprinājusies kolchozu savstarpējā sakari ar mašīnu un traktoru stacijām, kas tagad ir izšķirošais spēks kolchozu sabiedriskās saimniecības kāpināšanā. Mūsu zemē izdarīta kolchozu apvienošana. Mašīnu un trakturstacijas un kolchozi nostiprināti ar vadošajiem un specialistu kadriem. MTS un kolchozu priekšgalā tagad parasti ir pieredzējuši darbinieki, kas spējīgi praktiski atrisināt daudznozaru lielsaimniecības organizēšanas jautājumus. Tiek realizēti svarīgi valsts pasākumi, lai celtu kolchozu un kolchoznieku materiālo ieinteresētību lauksaimnieciskās ražošanas attīstībā. Noteikta jauna lauksaimniecības plānošanas kārtība, kolchoziem piešķirta iespēja, balstoties uz valsts dotajiem uzdevumiem preču produkcijas apjoma ziņā pašiem plānot visas sabiedriskās saimniecības attīstību, piemērojoties vietējiem apstākļiem, lai iegūtu maksimāli daudz lauksaimniecības produkcijas uz katriem 100 hektariem lauksaimnieciski izmantojamās zemes, uz produkcijas vienību patērējot minimālu darba un līdzekļu daudzumu.

Šajos apstākļos, kad kolchozu celtniecība pabeidz savas attīstības jaunā pakāpē un kolchoziem jāatrisina jaunie uzdevumi lauksaimnieciskās ražošanas tālākā kāpināšanā, Lauksaimniecības arteļa paraugstatuti vairs neaptver

visas kolchozu daudzveidīgās dzīves un darbības puses, daudzos gadījumos ierobežo to iniciatīvu tādas kārtības noteikšanā sabiedriskajā saimniecībā, kas vispilnīgāk atbilstu kolchoza darba konkrētajiem apstākļiem.

Daudzajās vēstulēs, ko saņem PSKP CK un PSRS Ministru Padome no kolchoziem un kolchozniekiem, ierosināts grozīt dažus Lauksaimniecības arteļa paraugstatutu noteikumus, un sevišķi tiek izvirzīti jautājumi par piemājas zemes piešķiršanas kārtību un apmēriem, par kolchoznieka sētas personiskā īpašumā esošo lopu daudzumu, kolchoza ganību izmantošanu, izstrādes dienu minimuma noteikšanu, kolchoznieku izslēgšanu no kolchoziem, ienākumu sadali, kolchozu valžu tiesību paplašināšanu un citi jautājumi. Kolchoznieki dibināti norāda, ka Lauksaimniecības arteļa paraugstatutos paredzēta piemājas zemes piešķiršana kolchoznieku sētām neatkarīgi no apmēra, kādā kolchoza darba spējīgie biedri piedalās sabiedriskās saimniecības darbā, ir pretrunā ar kolchozu organizatoriski saimnieciskās nostiprināšanas uzdevumiem. Bieži vien nolaidīgiem kolchozniekiem, kam ir maz izstrādes dienu, bet dažkārt arī cilvēkiem, kam faktiski nav vairs nekādu darba attiecību ar kolchozu, ir plaši piemājas zemes gabali, viņi izmanto kolchoza ganības, saņem citas priekšrocības, kādas paredzētas kolchozniekiem, bet tai pašā laikā nepilda kolchoza biedru elementāros pienākumus. Rezultātā iznāk, ka uz godīgi strādājošiem kolchozniekiem gulstas visa atbildība par kolektīvās saimniekošanas rezultātiem, par kolchoza saistību izpildi ar valsti, bet nolaidīgie kolchoznieki, kas arteļa sabiedriskās saimniecības darbā nepiedalās, izmanto visas kolchoznieka priekšrocības un paplašina savu personisko saimniecību, kaitējot sabiedriskajai saimniecībai, tas ir, kaitējot visu arteļa biedru kopīgajām interesēm.

Visa kolchozu celtniecības pieredze pārlicenoši rāda, ka kolchoznieku personiskās vajadzības vispilnīgāk var apmierināt vienīgi, visnotaļ attīstot kolchozu sabiedrisko ražošanu. Kolchoznieka sētas personiskajai piemājas saimniecībai jābūt tikai kā palīgsaimniecībai, tā nepieciešama, kamēr kolchoza sabiedriskā saimniecība vēl nav pietiekami attīstījusies, lai vienlaikus pilnīgi apmierinātu tiklab kolchoza sabiedriskās vajadzības, kā arī kolchoznieku personiskās vajadzības. Ikvienā kolchozā darbs jāorganizē tā, lai sabiedriskā saimniecība nemītīgi attīstītos, ražotu vairāk dažādu lauksaimniecības produktu un uz šā pamata arvien pilnīgāk apmierinātu ar šo produkciju valsts, kolchozu un kolchoznieku vajadzības. Mums jau ir ne mazums kolchozu, kur lauksaimniecības produktu ražošanas sasniegusi tādu līmeni, ka naturālie un naudas ienākumi, ko kolchoznieki saņem par izstrādes dienām no sabiedriskās saimniecības, ir tiklīdz pieauguši, ka kolchoznieks nav ieinteresēts turēt personisku palīgsaimniecību Statutos paredzētos apmēros. Tāpēc jācenšas, lai sabiedriskās saimniecības loma kolchoznieku ienākumos visos kolchozos sistematiski palielinātos, lai visas kolchoznieku vajadzības lielākoties tiktu apmierinātas uz sabiedriskās saimniecības rēķina un lai ienākums no līdzdalības kolchoza ražošanā sastādītu kolchoznieku kopienākuma galveno daļu, bet piemājas zemei un ienākumiem no tās lai patiešām būtu palīgozīme un tie apmierinātu galvenokārt kolchoznieka personiskās vajadzības pēc svaigiem dārzeņiem, augļiem, ogām un lai piemājas zemē ierīkotu dārzus un ogulājus, kas rotātu kolchoznieku dzīvi.

Daudzi kolchoznieki savās vēstulēs izsakās

par to, lai kolchoziem tiktu piešķirtas tiesības pašiem noteikt kolchoznieka sētas piemājas zemes apmērus, kā arī izlemt citus kolchoza iekšējās dzīves jautājumus kolchozu sabiedriskās saimniecības straujākas augšupejas un kolchoznieku materiālās labklājības celšanas interesēs.

PSKP Centrālā Komiteja un PSRS Ministru Padome atzīmējusi, ka vairākos rajonos vietējie partijas, padomju un lauksaimniecības organizāciju pārkāpj kolchozu demokrātiju, uzspiežot kolchoziem vispārējās organizatoriskās formas un saimniecības normatīvus, kas neatbilst konkrētiem ražošanas apstākļiem un saimniecības attīstības līmenim. Dažreiz pat tādi kolchozu iekšējās dzīves jautājumi kā brigāžu un posmu organizēšana, kolchoznieku darba normēšana un apmaksa, brigadieru un citu kolchozu amatpersonu pienākumu noteikšana, kuru izlemšanā sevišķi rūpīgi jāievēro katras saimniecības apstākļi, tika reglamentēti no augšas. Kur vajadzēja sniegt kvalificētu palīdzību kolchoznieku darba pareizā organizēšanā, pamatojoties uz katras saimniecības apstākļu izpētīšanu, kolchoziem tika uzspiestas stingri noteiktas darbu normas un likmes, vienoti normatīvi un pārvaldes aparāta uzbūves shēmas utt., kaut gan kolchozu darba apstākļi ir ļoti dažādi.

Daudzi darbinieki aizmirst, ka lauksaimniecības artelis ir brīvprātīgi apvienojušos zemnieku kolektīva saimniecība un ka paši arteļa biedri ir noteicēji par arteļa produktiem un īpašumu un virza arteļa darbību saskaņā ar Padomju varas likumiem, partijas un valdības lēmumiem valsts, kolchozu un kolchoznieku interesēs. To aizmirstot, šādi darbinieki laikā neietec un nedod padomu kolchoziem, kā pareizi organizēt saimniecību un saimniekot, dziļi neiepazīstas ar stāvokli kolchozos, neiedziļinās katras atsevišķas saimniecības īpatnībās un praktiski maz palīdz kolchoziem.

PSKP Centrālā Komiteja un PSRS Ministru Padome nolēmusi:

Nemot vērā, ka kopš Lauksaimniecības arteļa paraugstatutu pieņemšanas ir notikušas lielas pārmaiņas kolchozu laukos — radīta jauna materiāli tehniskā bāze, uzkrāta kolektīvās saimniecības organizēšanas un vadīšanas bagātīga pieredze, audzis kolchozu zemniecības politiskais apziņīgums, kolchozi nostiprināti ar pieredzējušiem kadriem tiklab uz to trīsdesmitūkstošnieku rēķina, kuri nosūtīti no pilsētām, kā arī uz to kadru rēķina, kas izauguši kolchozu zemniecības vidū un ir spējīgi vadīt daudznozaru lielsaimniecību un praktiski pareizi atrisināt kolektīvās saimniekošanas jautājumus, — šajos apstākļos kolchozi paši var vēl patstāvīgāk nekā līdz šim izlemt kolchoza dzīves jautājumus, vadoties no valsts, visas tautas interesēm, kolchozu sabiedriskajām interesēm un kolchoznieku personiskajām interesēm. PSKP CK un PSRS Ministru Padome uzskata par nepieciešamu rekomendēt, ieteikt kolchoziem, paturot vērā galveno uzdevumu — nodrošināt zemkopības un lopkopības strauju kāpinājumu, pašiem papildināt un grozīt atsevišķus pieņemto Lauksaimniecības arteļa statutu noteikumus, ievērojot kolchoza vietējos konkrētos apstākļus.

Labojot, grozot un papildinot Lauksaimniecības arteļa statutus, vajadzētu ievērot sekojošo:

Nodrošināt, lai, balstoties uz lauksaimniecības plānošanas jauno kārtību, visracionālāk tiktu izmantota kolchozu lietošanā nodotā zeme kā kolchoza galvenā bagātība, lai pilnīgi tiktu izmantoti kolchoza un MTS ražošanas līdzekļi un darba spēks, samazināts naudas līdzekļu, naturālo vērtību un darba patēriņš, kā arī administratīvie un pārvaldes izdevumi.

(Turpinājums 2. lapp.)

PSKP CENTRALAJĀ KOMITEJĀ UN PSRS MINISTRU PADOMĒ

(Turpinājums no 1. lpp.)

Uz šā pamata ievērojami jāceļ kolchoznieku darba ražīgums un jāpalielina lauksaimnieciskās produkcijas ražošana, kas ir kolchoza sabiedriskās saimniecības ienākumu un kolchoznieku materiālās labklājības augšanas galvenais avots;

noteikt kolchoznieku sētu piemājas zemes apmērus, ievērojot kolchoznieka ģimenes darba spējīgo locekļu piedalīšanos arteļa sabiedriskās saimniecības darbā. Piemājas zemes apmēri nosakāmi tā, lai to kolchoznieku ģimenēm, kurās ir darba spējīgi kolchoznieki, kas nestrādā kolchozā vai nepietiekami piedalās arteļa sabiedriskās saimniecības darbā, būtu mazāka piemājas zeme nekā to kolchoznieku ģimenēm, kas godīgi strādā kolchozā. Pie tam nedrīkst pieļaut, ka palielinātos piemājas zemes fonds uz kolchoza sabiedriskās zemes rēķina, bet, gluži otrādi, jācenšas šo fondu sašaurināt, ciktāl zemes izmantošana sabiedriskajā saimniecībā, ņemot vērā MTS bagāto tehniku un augsto mechanizācijas līmeni, būs nesalīdzināmi izdevīgāka un kolchoznieki galu galā saņem ievērojami lielākus ienākumus;

kolchoznieka sētas personiskā lietošanā esošo lopu daudzumu noteikt atkarībā no vietējiem apstākļiem, ņemot vērā, ka daudzos rajonos, kurus Lauksaimniecības arteļa paraugstatutā pieskaitījuši zemkopības rajoniem ar attīstītu lopkopību, un bijušajos daļējas vietmaiņas un vietmaiņas lopkopības rajonos sakarā ar lielajām pārmaiņām saimniecības virzienā, kādas pēdējā laikā notikušas, nevai ir nepieciešamība saglabāt agrāk noteikto lopu daudzumu, kāds var būt kolchoznieka sētai;

noteikt obligāto izstrādes dienu minimumu, ievērojot nepieciešamo darba spēka patēriņu kolchoza sabiedriskajā saimniecībā, kā arī izstrādāt darba normas un izcenojumu izstrādes dienās, ievērojot mechanizācijas līmeni, godīgi

strādājošo kolchoznieku faktiski sasniegto izstrādi un nepieciešamību taupīgi izlietot izstrādes dienas;

visnotaļ izmantot principu par kolchoznieku materiālo ieinteresētību kolchoza sabiedriskās ražošanas attīstībā, stimulēt labāk strādājošos arteļa biedrus, ieviest kolchoznieku avansēšanu ik mēnesi kā svarīgu darba ražīguma celšanas līdzekli kolchozos un izveidot šai nolūkā nepieciešamos pārejošos naturālos un naudas līdzekļu fondus.

PSKP CK un PSRS Ministru Padome ieteic kolchoziem atstāt tiem traktoristiem un citiem traktoru brigāžu strādniekiem, kas ieskaitīti pastāvīgā darbā mašīnu un traktoru stacijā un dzīvo kolchozā, piemājas zemi kolchoznieku sētām noteiktajos apmēros. Gadījumos, kad traktoristu un citu MTS pastāvīgo strādnieku darba spējīgie ģimeņu locekļi kolchozā neizstrādā noteikto izstrādes dienu minimumu, pēc kolchoznieku kopsapulces lēmuma viņu piemājas zemes apmēri var tikt samazināti.

Lauksaimniecības arteļa statuti ar tajos izdarītajiem labojumiem, grozījumiem un papildinājumiem pēc tam, kad tie pieņemti kolchoznieku kopsapulcē un reģistrēti rajona izpildkomitejā, ir lauksaimniecības arteļa darbības pamatlukums un to ievērošana ir obligāta visiem attiecīgā kolchoza biedriem.

PSKP CK un PSRS Ministru Padome uzskata par nepareizu, ka kolchoznieku kopsapulču lēmumus par arteļa biedru izslēgšanu no kolchoziem, piemājas zemes gabalu apmēru samazināšanu un dažos citos jautājumos rajonu izpildkomitejas atceļ bez lauksaimniecības arteļu biedru ziņas. Tas dod iemeslu nolaidīgiem kolchozniekiem nerēķināties ar visa kolektīva domām un interesēm, mazina kopsapulču lomu un pazemina kolchoznieku atbildību par viņu pieņemtajiem lēmumiem. Tāpēc būtu lietderīgāk, lai

kolchoznieku sūdzības par izslēgšanu no kolchoza, piemājas zemes gabala samazināšanu un citiem jautājumiem, ko saņem rajonu izpildkomitejas, atkārtoti izskatītu kolchoznieku kopsapulce, kuras lēmums pēc tam būtu galīgs.

Sakarā ar to, ka vairākos kolchozos un īpaši piepilsētu kolchozos, daži nolaidīgi kolchoznieki un atsevišķas personas, kas dzīvo kolchozu ciematu teritorijā, nestrādā sabiedriski ražīgu darbu, tas ir, sistematiski nestrādā kolchozos, valsts uzņēmumos un iestādēs vai kooperatīvajās un sabiedriskajās organizācijās, bet atrodas vienlīdzīgos apstākļos ar godīgi strādājošiem kolchozniekiem, būtu pareizi, ja kolchozi attiecībā uz šo personu kategoriju paši izlemtu, vai dot tiem iespējas izmantot piemājas zemes gabalu, ganības un pļavas.

Ievērojot to, ka daļā lielo kolchozu, kam ir vairākas apdzīvotas vietas, kolchoznieku kopsapulču regulāra sasaukšana ir apgrūtināta, būtu lietderīgi, lai kolchozi paši atkarībā no apstākļiem noteiktu, kur jāizskata un jāizlemj tie vai citi kolchoza dzīves jautājumi: vai kopsapulcēs, vai kolchoznieku ievēlēto pilnvaroto un uzticamības personu sapulcēs, vai arī brigāžu sapulcēs.

PSKP CK un PSRS Ministru Padome vērsusi partijas rajonu, apgabalu un novadu komiteju, savienoto republiku Kompartiju Centraļo Komiteju, rajonu, apgabalu un novadu izpildkomiteju, autonomo un savienoto republiku Ministru Padomju uzmanību uz to, ka kolchoznieku iniciatīvas tālāka attīstība kolchozu ražošanas organizēšanā un arteļu lietu pārvaldīšanā nēvis mazina, bet paaugstina partijas, padomju un lauksaimniecības organu atbildību par stāvokli kolchozos un prasa celt politiskā un organizatoriskā darba līmeni laukos, celt kolchoznieku radošo aktivitāti, mobilizēt visus socialistiskās lauksaimniecības spēkus un līdzekļus un paaugstināt mūsu kadru atbildību par stāvokli katrā kolchozā.

Par kolchoznieku avansēšanu ik mēnesi un darba papildapmaksu kolchozos

PSKP Centralā Komiteja un PSRS Ministru Padome atzīmējusi, ka pēdējos gados kolchozu naudas ienākumi pieauguši un palielinājusies naudas izsniegšana kolchozniekiem par izstrādes dienām. Taču kolchozos pieņemta prakse, kad ienākumu galveno daļu, kas jāsadala par izstrādes dienām, kolchozniekiem izmaksā tikai, saimniecības gadam beidzoties, pietiekami neveicina lauksaimniecības produktu ražošanas pieaugumu un neatbilst uzdevumiem, kas paredz tālāk palielināt kolchoznieku materiālo ieinteresētību sabiedriskās saimniecības attīstībā.

Daudzi kolchozi lieto progresīvāku ienākumu sadalīšanas sistemu, izsniedzot kolchozniekiem avansus ik mēnesi par visām izstrādes dienām, kas nopelnītas sabiedriskajā saimniecībā. Kolchoznieku avansēšanai kolchozi nodibina pārējošus naudas un partijas fondus.

Kolchoznieku avansēšana ik mēnesi ir svarīgs stimuls darba ražīguma celšanai kolchozos, tā paaugstina izstrādes dienas nozīmi un palielina kolchoznieku ieinteresētību sabiedriskās saimniecības attīstībā.

Nobriedusi arī nepieciešamība revidēt pastāvošo kolchoznieku darba papildapmaksas kārtību. Tagad, kad kolchozi paši plāno savas saimniecības attīstību, ievērojot visas valsts un visa kolchoza intereses, pastāvošā papildapmaksas kārtība, kad par plāna pārsniegšanu tās izsniegšanu nosacīja vienādos apmēros visiem apgabala, novada un republikas kolchoziem, neievērojot katra kolchoza ražošanas līmeni un īpatnības, bremzē kolchozu iniciatīvu un nepalīdz stimulēt apzinīgi strādājošos kolchozniekus, kas pārsniedz plāna uzdevumus tai vai citā nozarē.

PSKP CK un PSRS Ministru Padome uzskata, ka tagad, kad radīti vajadzīgie apstākļi visu kolchoza ražošanas nozaru straujai kāpināšanai, kad kolchozi organizatoriski ir nostiprinājušies un uzkrājuši pietiekamu pieredzi kolektīvās saimniecības vadīšanā, ir zudusi vajadzība pēc agrāk ieteiktās papildapmaksas izsniegšanas kārtības un apmēriem. Palielinoties lauksaimnieciskās produkcijas ražošanai un ceļoties kolchozu ienākumiem, neizmērojami pieaug kolchoznieku darba pamatapmaksā, tāpēc papildapmaksai jāklūst par laba darba stimulēšanas formu.

Jaunās plānošanas kārtības apstākļos, kad kolchozs pats, ievērojot visu esošo iespēju pilnīgu izmantošanu, plāno kolchoza ražošanu un,

balstīdamies uz pieņemto plānu, nosaka uzdevumus brigādēm (posmiem) un kolchozniekiem, kas nodarbināti lopkopībā un citās saimniecības nozarēs, darba papildapmaksā jāizsniedz tiem kolchozniekiem, specialistiem un MTS traktorbrigāžu strādniekiem, kas, ceļot savu zināšanu līmeni, parādot radošu iniciatīvu un ieviešot kolchoza ražošanā visu progresīvo, pārsniedz kolchoza pieņemtos plāna uzdevumus un ar savu labo darbu dod papildu lauksaimniecības produkciju.

PSKP CK un PSRS Ministru Padome uzskata par pareizāku, lai kolchoznieku kopsapulce noteiktu un apstiprinātu papildapmaksu kolchozniekiem, brigādēm (posmiem), MTS traktorbrigāžu darbiniekiem, specialistiem un kolchozu vadošajam sastāvam par lauksaimniecības kulturu ražības un lopkopības produktivitātes plānu pārsniegšanu. Nosakot papildapmaksas apmērus, nepieciešams, lai tiktu ņemts vērā ražošanas līmenis, kādu sasniegusi brigade (posms) lopkopībā, lopkopībā un citās lauksaimniecības nozarēs, pie tam ievērojot principu, ka visās kolchoza ražošanas nozarēs nodarbināto kolchoznieku stimulēšanai jābūt apmēram vienādai.

PSKP CK un PSRS Ministru Padome nolēmusi:

lai tālāk celtu kolchoznieku materiālo ieinteresētību sabiedriskās saimniecības attīstībā, ieteikt kolchoziem pēc kopsapulču lēmuma ik mēnesi visu gadu izsniegt kolchozniekiem par izstrādes dienām avansu ne mazāk kā 25 procentu apmērā no naudas ienākumiem, kas faktiski iegūti no visām sabiedriskās saimniecības nozarēm, un 50 procentu apmērā no tiem naudas līdzekļiem, kas avansa veidā saņemti pēc kontraktācijas līgumiem, par lauksaimniecības produkcijas iepirkumu un obligatām piegādēm.

Valsts bankai uzdots pēc kolchozu pieprasījuma 25 procentus visu saņemto ienākumu un 50 procentus līdzekļu, kas saņemti avansa veidā pēc kontraktācijas līgumiem, par produkcijas iepirkumu un obligatām piegādēm, ieskaitīt īpaši tekošā rēķinā, no kura kolchoza valde līdzekļus var izlietot vienīgi avansu izsniegšanai kolchozniekiem un sadalīšanai par izstrādes dienām.

PSKP CK un PSRS Ministru Padome uzlikusi par pienākumu Sagādes ministrijai, PSRS Gaļas un piena produktu rūpniecības ministrijai,

PSRS Partijas preču rūpniecības ministrijai un Patērētāju biedrību centralajai savienībai, sākot ar 1956. gadu, izsniegt kolchoziem pēc viņu pieprasījuma naudas avansus 50 procentu apmērā no valstij obligāto piegāžu kārtībā nododamās labības, saulgriežu un citu eļļas augu kulturu, kartupeļu, dārzeņu un gaļas vērtības.

PSRS Valsts bankai uzlikts par pienākumu piešķirt sagādes organizācijām attiecīgu kredītu minētajiem nolūkiem.

PSRS Lauksaimniecības ministrijai un PSRS Valsts bankai uzdots izstrādāt kopā ar ieinteresētām ministrijām un resoriem un mēneša laikā apstiprināt instrukciju par avansu izsniegšanas kārtību kolchoziem uz iepriekš minēto produktu sagādes rēķina.

PSKP CK un PSRS Ministru Padomes lēmumā paredzēts, ka ilgtermiņa aizdevumus, kapitālieguldījumiem kolchozi dzēs pirmām kārtām no kopējiem naudas ienākumiem, izdarot maksājumus uz nedalāmo fondu rēķina.

Kolchoziem ieteikts pēc kolchoznieku kopsapulču lēmuma tās izstrādes dienas, kas patērētas lopkopības un citu telpu un ēku būvei, kā arī ilggadīgu stādījumu dēstīšanai un audzēšanai, samaksāt naudā no nedalāmajiem naudas fondiem, atbilstoši apstiprinātajam ienākumu un izdevumu aprēķinam.

PSKP CK un PSRS Ministru Padome ieteic kolchoziem pašiem noteikt papildapmaksas izsniegšanas kārtību un apmēru naturā un naudā brigādēm (posmiem), kolchozniekiem, kas nodarbināti lopkopībā, MTS traktoru brigāžu darbiniekiem, specialistiem un kolchozu vadošajiem darbiniekiem par to lauksaimniecības kulturu ražības un lopkopības produktivitātes plānu pārsniegšanu, kurus izstrādājuši un apstiprinājuši kolchozi, ievērojot visu esošo rezervju pilnīgu izmantošanu.

(No „Cīņas” Nr. 59)

Abonējiet

sava rajona laikrakstu

«UZVARAS CEĻŠ»

Esiet sava laikraksta lasītāji un arī aktīvi tā līdzstrādnieki!

Redaktore H. JEROFEJEVA